

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Janusz Sulima (spr.)
Sędziowie	SSA Alina Kamińska SSA Leszek Kulik
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Ewy Orzechowskiej

po rozpoznaniu w dniach 3 września 2020 roku, 10 grudnia 2020 roku, 2 marca 2021 roku, 20 lipca 2021 roku i 23 września 2021 roku

sprawy **K. S.**

oskarżonej z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i z art. 284 §2 k.k.

z powodu apelacji prokuratora i obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 26 listopada 2019 r., sygn. akt II K 11/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcia z punktu III i IV o karze łącznej i o warunkowym zawieszeniu jej wykonania,
- uniewinnia oskarżoną K. S. od popełnienia czynu przypisanego jej w punkcie II (zarzuczonego w punkcie 2),
- na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k., art. 70 §1 k.k., art. 72 §1 pkt 1 k.k., art. 73 §1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej za czyn przypisany w punkcie I kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech), oddaje ją w tym czasie pod dozór kuratora oraz zobowiązuje ją do informowania Sądu co 3 (trzy) miesiące o przebiegu okresu próby, w szczególności o wykonywaniu obowiązku naprawienia szkody,
- uchyla rozstrzygnięcie z punktu VI w części dotyczącej obowiązku naprawienia szkody na rzecz (...) SA z/s w G.;

II. utrzymuje zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

III. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 10/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 26 listopada 2019 roku sygn. akt II K 11/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
oskarżyciel posiłkowy			
oskarżyciel prywatny			
obrońca			

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
	<p>brak zarzutów</p>	

1.4. Wnioski				
uchylenie	zmiana			
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1	K. S.	Notariusz potwierdził podpisy na umowie sprzedaży udziałów w spółce w różnych dniach: 26 września 2017 roku i 27 września 2017 roku	zeznania M. P. (1)	1.102 - 1.103
2			zeznania R. G. (1)	1.158 - (...).
3			zeznania S. M.	1.188 - 1.189
4.			informacja z banku (...)	k. 1.172
		Spółka (...) kupowała folię stretch od firmy z siedzibą na Łotwie		
		Samochód O. (...) o nr rej. (...) był naprawiany przez S. M.		

		<i>środki pieniężne uzyskane z kredytu zostały przelane przez oskarżoną K. S. na rachunek firmy lotewskiej (...)</i>		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1	K. S.	umowa sprzedaży udziałów w spółce (...) nie miała pozornego charakteru	zeznania J. M. i S. M.	k. 1.186 odwr. - 1.189
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1 2 3. 4.	zeznania M. P. (1) zeznania R. G. (1) zeznania S. M. informacja z Banku (...)	Świadek wykonuje zawód zaufania publicznego. Treść jej zeznań znajduje potwierdzenia w znajdujących się w aktach sprawy dokumentach.		

*zeznania
świadka
znajdują
potwierdzenie w
informacji
nadesłanej z
banku (...)*

*zeznania w części
dotyczącej
naprawiania
przez świadka
samochodu O.
(...) o nr. rej.
(...) zasługują na
wiarę. Świadek
ten nie miał
żadnego interesu
w tym, aby
przyznać, że
naprawiał ten
samochód. Budzą
jednakże
wątpliwości jego
zeznania na
okoliczność, kto
przyprowadził
ten samochód do
warsztatu.*

*Treść tego
dokumentu nie
nasuwa żadnych
zastrzeżeń.
Pracownik
banku
sporządzający tę
informację nie
miał żadnego
interesu w tym,
aby podawać
nieprawdziwe
okoliczności.*

**2.2.2. Dowody
nieuwzględnione
przy ustaleniu
faktów (dowody,
które sąd uznał**

<p>za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1 2</p>	<p>zeznania J. M. zeznania S. M.</p>	<p>Zeznania te w zasadzie nic nie wniosły do sprawy. Świadek ten potwierdził, że znał W. K. (1), ale oświadczył jednocześnie, że nic mu nie wiadomo na temat spółki (...).</p> <p>Dowód ten jest w ogóle nieprzydatny dla stwierdzenia, czy rzeczywiście doszło do sprzedaży spółki (...).Świadek ten zeznał bowiem, że w ogóle nie zna W. K. (1) i nic nie wie na temat spółki (...).</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW</p>			

Lp.	Zarzut		
<p>I.</p> <p>II</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonej:</p> <p>1. naruszenie przepisów prawa procesowego mających wpływ na wydane rozstrzygnięcie:</p> <p>a. tj. art. 344a § 1 k.p.k. poprzez nieskierowanie sprawy prokuratorowi celem uzupełnienia śledztwa z uwagi na istnienie istotnych braków postępowania oraz konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w szerszym zakresie, a w tym ustalenie charakteru udziału W. O. (1), R. W. (1), J. i S. M., H. D., W. K. (1) oraz M. P. (2) w spółce (...) sp. z o.o., osób użytkujących pojazd marki O. (...), jak też sposobu prowadzenia przez oskarżoną skazanej spółki z uwagi, iż</p> <p>przeprowadzenie powyższych</p>	<p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p>	

**czynności przed
sędem
powodowałyby
znaczne
trudności;**

**b. tj. art. 366 §
1 k.p.k. w zw. z
art. 167 k.p.k. w
zw. z art. 9 §
1 k.p.k. poprzez
nieustalenie
istoty sprawy, a
w szczególności
nie ustalenia
charakteru
udziału
oskarżonej w
spółce (...) sp. z
o.o., odstąpienie
od
przeprowadzenia
dowodu z zeznań
H. D.,
odstąpienie od
ustalenia miejsca
pobytu i
następnie
przesłuchania
świadków W.
O. (1), R. W.
(1), J. M., S.
M., nie ustalenie
powiązań w/w
osób z W. K. (1)
i M. P. (2), nie
ustalenie ich roli
we wskazanej
w spółce, jak
też weryfikacji
twierdzeń
oskarżonej co
do przekazania
pojazdu O. (...) S.
M.,
nieprzesłuchanie
świadka -
notariusz M. P.
(3), D. i P.
B. na okoliczność**

**sprzedaży
udziałów przez K.
S.;**

**c. tj. art. 170 §
1 pkt 5 k.p.k.
w zw. z art.
169 § 2 k.p.k. w
zw. z art. 193 §
1 k.p.k. poprzez
oddalenie
wniosku
dowodowego
zgłoszonego w
toku
postępowania
przez obronę
celem ustalenia
miejsca
przebywania
świadków R. W.
(2) W. O. (1),
a następnie ich
przesłuchaniu na
okoliczność
prowadzenia
spraw spółki,
sprawowania
nad nią zarządu,
okoliczności
umów leasingu
zawieranych
przez spółkę,
miejsca
przechowywania
pojazdu O. (...)
z uwagi, iż
ich rozpatrzenie
zmierzałoby w
sposób oczywisty
do przedłużenia
postępowania, a
ponadto
okoliczności te
nie mają
znaczenia dla
sprawy, w
sytuacji gdy w
ocenie obrony
zebrany w**

sprawie materiał dowodowy wymagał weryfikacji, gdyż opierał się on na depozycjach osób zainteresowanych rozstrzygnięciem niniejszego postępowania (W. K. (2), M. P. (2)) bądź nieposiadających wiedzy w zakresie funkcjonowania spółki;

d. tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania, opartą wyłącznie na faktach niekorzystnych dla oskarżonej, w sytuacji, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, by:

i. zeznania składane przez świadka W. K. (1), M. P. (2) w zakresie w jakim wskazywały one na brak ich wiedzy co do

*charakteru
zakupionej
spółki, ich roli
w niej były
wiarygodne w
sytuacji gdy ich
depozycje były
wewnętrznie
sprzeczne jak też
wskazywały na
próby
umniejszania
swojej roli;*

*ii wiarygodności
depozycji
oskarżonej w
zakresie prób
rzeczywistego
prowadzenia
spółki były
niewiarygodne,
w szczególności,
gdy z
dokumentacji
spółki (...) sp. z
o.o. zawartej w
aktach sprawy,
w tym
sporządzone
bilanse,
wskazują na
osiągane
przychody przez
spółkę, a w
konsekwencji
fakt jej
prosperowania
na rynku*

*(...). K. S.
doskonale
orientowała się
w stanie spółki,
jak też aktywnie
uczestniczyła w
zagmatwaniu jej
spraw
właścicielskich,
gdyż podjęła się*

ona współpracy z organami ścigania, nie ukrywała się, jak też informowania inne podmioty o zmianach właścicielskich;

iv. doszło do fikcyjnego przeniesienia udziałów, ponieważ zawarta została umowa sprzedaży udziałów przed notariuszem, zaś W. K. (1) podpisywał dokumentację dotyczącą wyboru jego osoby na stanowisko prezesa zarządu spółki;

v. doszło do fikcyjnego przekazania rzeczy W. K. (1) w postaci dokumentacji firmy w sytuacji, gdy świadek przyznał wprost, iż otrzymał samochód R. (...), którym udał się do S., a który to wymieniony był w spisie rzeczy przekazanych w/w.

2, 2. Obrazę przepisów prawa

**materialnego nie
dotyczącą
kwalifikacji
prawnej czynu
przypisanej
oskarżonej
powodującej, iż
orzeczenie nie
odpowiada
prawu, tj. art.
299 § 1 ksh w
zw. z art. 46
§ 1 k.k. poprzez
nałożenie na K.
S. obowiązku
naprawy szkody
w wysokości
415.580,21 zł na
rzecz (...) S.A.
z/s w W. oraz
115.447,16 zł na
rzecz (...) S.A. z/
s w G. w sytuacji,
gdy w toku
postępowania
nie wykazano,
by egzekucja z
majątku spółki
(...) sp. z o.o. jest
bezskuteczna, a
w konsekwencji
niezaktualizowania
się przesłanki
odpowiedzialności
członka zarządu.**

**Apelacja
prokuratora:**

**rażącą
niewspółmierność
kary orzeczonej
wobec K. S.
poprzez
wymierzenie
oskarżonej kary
łącznej jednego
roku
pozbawienia
wolności z**

	<p>warunkowym zawieszeniem jej na okres 3 lat, w sytuacji, gdy charakter zarzucanych i przypisanych przez Sąd I instancji oskarżonej przestępstw, przesłanki określające stopień społecznego niebezpieczeństwa czynów jak też dyrektywy kary odnoszące się przede wszystkim do wskazania ich celów ogólnoprewencyjnych i szczególnoprewencyjnych stanowią ogół okoliczności dających podstawę do wymierzenia K. S. kary pozbawienia wolności w znacznie wyższej wysokości.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonej:</p> <p>Ad. 1</p>			

Żadną miarą nie można zgodzić się z obrońcą, że w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji doszło do obrazy art. 344a §1 k.p.k. Brak było jakichkolwiek podstaw do zwrócenia sprawy prokuratorowi celem uzupełnienia postępowania przygotowawczego. Materiał dowodowy mógł być uzupełniony zarówno na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym. To zaś, że w zarzucanym oskarżonej przestępstwie mogły brać udział inne osoby, nie zwalnia jej od odpowiedzialności karnej. Wskazane zaś przez obrońcę osoby mogły zostać przesłuchane w postępowaniu rozpoznawczym. Przeprowadzenie takich czynności

**nie
powodowałyby
znaczących
trudności.**

**Nie ma też
racji obrońca,
że Sąd pierwszej
instancji nie
ustalił istoty
sprawy. W
pisemnych
motywach
zaskarżonego
wyroku Sąd
Okręgowy
szeroko
uzasadnił,
dlaczego jego
zdaniem
oskarżona w
spółce (...) nie
pełniła wyłącznie
roli tzw. „słupa”.**

**Zarzut
nieprzesłuchania
w charakterze
świadka
notariusz M. P.
(4) stał się
bezprzedmiotowy,
z uwagi na
jej przesłuchanie
w postępowaniu
odwoławczym.
Podobnie z racji
przesłuchania w
charakterze
świadków S. M.,
J. M. i R. G. (2)
(wcześniej W.)
bezprzedmiotowe
są zarzuty
dotyczące
nieprzesłuchania
tych osób przed
Sądem pierwszej
instancji.**

Przesłuchanie w charakterze świadków D. B. i P. B. było niemożliwe, bo jak wynikało z oświadczenia obrońcy oskarżonej osoby te stale przebywają w Ameryce Południowej. Z kolei z protokołów rozpraw w sprawie o sygn. akt III K 91/19 wynikało, że również H. D. przebywa za granicą i nie jest znany jego adres. Również przesłuchanie w charakterze świadka W. O. (2) było niemożliwe z uwagi na jego zły stan zdrowia. To zaś jak funkcjonowała spółka (...) można było ustalić na podstawie zeznań R. G. (1). Wynika z nich jednoznacznie, że dużą rolę w tej spółce odgrywał W. O. (2).

Wbrew twierdzeniom obrońcy Sąd pierwszej instancji prawidłowo

ocenił dowody i wyprowadził z nich słuszny wniosek, że sprzedaż przez oskarżoną udziałów w spółce (...) miała fikcyjny charakter.

Przede wszystkim wskazać należy, że nieprawdziwe są wyjaśnienia oskarżonej, że w tym samym czasie doszło do podpisania u notariusza przez nią i W. K. (1) umowy sprzedaży udziałów. Z zeznań M. P. (1) oraz z dokonanych przez nią poświadczeń podpisów, że najpierw 26 września 2017 roku stawiała się w kancelarii notarialnej oskarżona i notariusz poświadczyła jej podpis na umowie sprzedaży udziałów, a kolejnego dnia 27 września 2017 roku notariusz poświadczyła podpis W. K. (1). Gdyby K. S. i W. K.

(1) tego samego dnia podpisali umowę, to również w tym samym dniu stawiliby się w kancelarii notarialnej.

Zauważyć należy, że oskarżona złożyła na te okoliczności wewnętrznie sprzeczne wyjaśnienia.

Stwierdziła bowiem (k. 817), że w kancelarii notarialnej stawiała się razem z W. K. (1).

Jednocześnie wyjaśniła, że W. K. (1) podpisał umowę dzień później, gdyż „nie zdążył”. Potem twierdziła, że w kancelarii notarialnej była dwa razy: raz sama i drugi raz z W. K. (1).

Za tym, że umowa sprzedaży udziałów miała fikcyjny charakter, przemawiają zeznania W. K. (1). Z jego zeznań wynika jednoznacznie, że ta umowa wcale nie była podpisana jednocześnie

przez niego i przez oskarżoną. Stwierdził on (k. 871), że z K. S. spotkał się raz w W.. K. S. w towarzystwie jakiegoś mężczyzny przekazała mu wtedy samochód R. (...). Wprawdzie na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Białymstoku zeznał, że podpisywał tę umowę razem z oskarżoną, ale nie było tego pewny. Z jego zeznań wynika też, wbrew temu, co wyjaśniła oskarżona, że nie przekazano mu żadnych dokumentów spółki, ani jej majątku trwałego. Po podpisaniu umowy nie miał też możliwości wykonywania przelewów w imieniu spółki. Mało tego, z jego zeznań wynika, że nie miał on żadnej wiedzy o spółce i jej działalności. Nic nie wiedział o zawieranych przez spółkę kontraktach. Treść zeznań W.

**K. (1) wcale nie prowadzi do wniosku, że ten świadek zeznając, chciał umniejszyć swoją rolę w działalności spółki (...).
Podkreślić należy, że parę dni po podpisaniu umowy z K. S. w dniu 2 października 2017 roku W. K. (1) podpisał umowę sprzedaży udziałów w spółce (...) na rzecz M. P. (2), który też najwyraźniej nie zajmował się sprawami spółki, a pełnił w niej jedynie rolę przysłowiowego „słupa”. Z zeznań M. P. (2) wynika, że do podpisania tej umowy namówił go wujek o imieniu A. i to on miał zajmować się wszystkimi związanymi z tym sprawami. Twierdził też, że nigdy nie wszedł w posiadanie jakichkolwiek dokumentów spółki (...).
Wszystkie dokumenty, które podpisał,**

przekazał
swojemu
wujkowi. Na
rozprawie M. P.
(2) twierdził, że
nie wie nawet,
(...) spółka (...) się
zajmowała.
Tym depozycjom
M. P. (2) wcale
nie przeczy to, co
podnosi obrońca,
że podpisał
wypowiedzenie
umowy najmu
hali w E.
czy też że
podpisał umowę
przechowania
maszyn do
konfekcjonowania
maszyn folii
stretch.

Za tym, że
obydwie umowy
sprzedaży
udziałów miały
pozorny
charakter
przemawia też
to, że po 26
września 2017
roku oskarżona
w dalszym ciągu
zajmowała się
sprawami spółki.
W dniu 4
października
2017 roku jako
„prezes zarządu”
złożyła skargę
na czynność
komornika,
prowadzącego
postępowanie
egzekucyjne
przeciwko spółce
(...). Z kolei
w dniu 15

listopada 2017 roku znowu jako „prezes zarządu” złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa na szkodę spółki.

Przyjętej przez Sąd pierwszej instancji tezie, że W. K. (1) i M. P. (2) byli wyłącznie tzw. „słupami” bynajmniej nie przeczy to, że prawdopodobnie W. K. (1) i M. P. (2) znali się wcześniej i współpracowali z S. i J. M., którzy (prawdopodobnie) weszli w posiadanie samochodu marki O. (...). Faktem przecież jest, czemu nie zaprzecza również obrońca, że nie podejmowali praktycznie żadnych decyzji związanych z działalnością spółki (...). Decyzje miał podejmować W. O. (2). To on też za każdym razem organizował „sprzedaż” udziałów w spółce.
Podpisanie przez

**M. P. (2) umowy
o przechowanie
maszyn i
wypowiedzenia
umowy najmu
wcale nie
świadczy, że
zajmował się on
aktywnie
działalnością
spółki**

**Wbrew
twierdzeniom
obrońcy zgodzić
się należy z
Sądem pierwszej
instancji, że K. S.
orientowała się
w stanie spółki
i wiedziała o
piętrzących się
jej problemach i
uczestniczyła w
takim
zagmatwaniu jej
spraw
właścicielskich,
które miały na
celu
uniemożliwienie
pociągnięcia do
odpowiedzialności
osób
zaangażowanych
w jej
prowadzenie.**

**Tezie tej
bynajmniej nie
przeczy to, że
nie ukrywała się
przed wymiarem
sprawiedliwości
i „informowała
inne podmioty o
zmianach
właścicielskich”.**

**Słusznie Sąd
Okręgowy**

wskazał na różnice między oskarżoną a kolejnymi osobami, które „kupowały” udziały. Podkreślić należy, że zarówno W. K. (1), jak i M. P. (2) nie mieli dostępu do kont spółki. Tymczasem to oskarżona samodzielnie dokonywała przelewów. Między innymi w dniu 14 lipca 2017 roku zleciła dokonanie przelewu z rachunku spółki kwoty 194.420 Euro na rachunek (...). Poza tym nie sposób przyjąć, aby osoba z wyższym wykształceniem, pomimo stosunkowo młodego wieku, nie orientowała się, jakiego rodzaju są podejmowane przez nią czynności prawne w imieniu spółki. Miała dostęp do wszystkich dokumentów spółki i musiała orientować się, jaka jest jej sytuacja

finansowa.
Obrońca
podniósł też w
apelacji, że
oskarżona, gdy
pełniła funkcję
prezesa zarządu
starala się
regulować
wszystkie
bieżące
zobowiązania,
uzupełniając
dokumentację,
jak też
sporządzała
dokumentację
księgową.
Wskazać należy,
że złożone przez
obrońcę
oskarżonego
kserokopie
dokumentów (...)
spółki (...) (k.
1.014 – 1.023)
dotyczą 2016
roku, a więc
nie okresu, kiedy
oskarżona w
imieniu spółki
zaciągnęła
kredyt w Banku
(...) S.A.

Ad. 2

Nałożenie na
oskarżoną
obowiązku
naprawienia
wyrządzonej
szkody żadną
miarą nie
nastąpiło z
obrazą
przepisów art.
299 §1 k.s.h.
i art. 46 §1
k.k. Ponieważ

**oskarżona
popelniając
przestępstwo
oszustwa
wyrzuciła
szkodę, to na
tej podstawie,
niezależnie od
odpowiedzialności
cywilnej spółki
(...), ponosi ona
odpowiedzialność
za spowodowaną
szkodę. Tym
samym
warunkiem
nałożenia
obowiązku
naprawienia
szkody na
oskarżoną nie
jest wcale
zaistnienie
przesłanki z art.
299 §1 k.s.h.
Mało tego, gdyby
pokrzywdzony
bank uzyskał
tytuł
egzekucyjny
przeciwko K. S.
na podstawie art.
299 §1 k.s.h., to
wówczas
należałoby
zastosować
klauzulę
antykumulacyjną
z art. 415 §1 k.p.k.**

**Odnosnie
apelacji
prokuratora:**

**Nie sposób
zgodzić się z
oskarżycielem
publicznym, że
wymierzona
wobec**

oskarżonej kara
za przestępstwo
oszustwa na
szkodę Banku
(...) S.A. jest
rażąco łagodna.
Sąd pierwszej
instancji
wymierzając
karę za ten
czyn prawidłowo
wyważył
wszystkie
okoliczności
łagodzące i
obciążające.
Przed
wszystkim
słusznie przyjął,
że inicjatorem
działań
zmierzących do
doprowadzenia
banku do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem był W.
O. (2). Brak
jest dowodów na
to, że oskarżona
dopuszczając się
przestępstwa
oszustwa na
szkodę banku
powiększyła
swoją osobisty
majątek.
Wskazywane
przez
prokuratora w
apelacji
okoliczności
obciążające nie
uzasadniają
podwyższenia
wymierzonej
oskarżonej kary.
Zasadnie Sąd
Okręgowy
podkreślił, że

biorąc pod uwagę, że inne osoby z nią współdziałające nie zostały postawione w stan oskarżenia, nie można sytuować oskarżonej w roli przysłowiowego „kozła ofiarnego”.

Oceniając wysokość wymierzonej oskarżonej kary nie można tracić z pola widzenia, że została ona zobowiązana do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego banku kwoty 415.580,21 złotych. K. S. najprawdopodobniej przez wiele lat będzie wykonywać to zobowiązanie. Brak jest bowiem dowodów na to, że jej stan majątkowy pozwala obecnie na zapłacenie tak dużej kwoty. Wykonanie tego obowiązku będzie na pewno dla niej niezwykle dolegliwe. Tym samym pomimo wymierzenia wobec niej kary

**jednego roku
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania
odczuje ona
znaczną
dolegliwość w
związku z
popelnionym
przez nią
przestępstwem.**

**To zaś, jak
słusznie wskazał
Sąd pierwszej
instancji, będzie
niewątpliwie
wpływać na nią
resocjalizacyjnie.
Uświadomi to jej
o nieopłacalności
popelniania
przestępstw z
chęci osiągnięcia
korzyści
majątkowej.**

**Przy wymiarze
kary należało
też wziąć pod
uwagę młody
wiek oskarżonej
oraz jej
dotychczasową
niekaralność. Nie
bez znaczenia jest
też, że poczyniła
ona starania w
celu naprawienia
wyrządzonej
przez nią szkody.
Nie jest ona
w każdym razie
osobą
zdemoralizowaną,
wobec której
jedynie
orzeczenie
bezwzględnej**

<p>kary pozbawienia wolności może przynieść poprawę jej zachowania. Tym samym aby spełnione zostały cele kary, wystarczające jest orzeczenie wobec niej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Postawienie wobec K. S. pozytywnej prognozy kryminologicznej, pomimo wyrządzenia prze nią poważnej szkody, jest jak najbardziej uzasadnione.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Apelacja obrońcy: uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, Apelacja prokuratora:</p>	<p>zasadny częściowo zasadny niezasadny</p>	

**zmianę
zaskarżonego
wyrok w części
dotyczącej
orzeczenia o
karze poprzez
orzeczenie kar 3
lat pozbawienia
wolności za czyn
z pkt. I aktu
oskarżenia, kary
9 miesięcy
pozbawienia
wolności za czyn
z punktu II aktu
oskarżenia.**

Zwiąże o powodach
uznania wniosku za
zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny.

**Wniosek obrońcy
oskarżonej nie
zasługiwał na
uwzględnienie,
gdyż nie została
spełniona
jakakolwiek
przesłanka z art.
437 §2 zd. 2 k.p.k.**

**Ponieważ zarzut
z apelacji
prokuratora
rażącej
niewspółmierności
kary okazał się
bezzasadny brak
było podstaw
do podwyższenia
wymierzonej
oskarżonej kary
do 3 lat
pozbawienia
wolności.**

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymano zaskarżony wyrok co do winy i wymierzonej kary za czyn przypisany w punkcie I.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Nie ulega żadnym wątpliwościom, że K. S. zawarła umowę kredytową nr		

**(...) na kwotę
1.000.000
złotych z okresem
całkowitej spłaty
do dnia 9
lipca 2018 roku.
Oskarżona nie
kwestionowała
tej okoliczności.
R. G. (3) zeznała
kategorycznie, że
oskarżona na tej
umowie w jej
obecności złożyła
podpisy.**

**K. S. w umowie
tej zobowiązała
się wykorzystać
środki z kredytu
wyłącznie na
finansowanie
bieżącej
działalności, w
tym na spłatę
kredytu
obrotowego w
(...) SA. Z
niebudzących
wątpliwości
zeznań R. G. (3)
wynika, że to
właśnie
oskarżona
złożyła osobiście
podpisane przez
nią oświadczenie
o wypowiedzeniu
z dniem 12
lipca 2017 roku
umowy kredytu
zaciągniętego
przez spółkę
(...) w banku
(...) SA (k. 62).
Po złożeniu tego
oświadczenia
zostały przelane
pieniądze na
rachunek spółki**

(...) zgodnie z postanowieniami umowy kredytowej nr (...). R. G. (3) zeznała, że po jakimś czasie dzwoniła do oskarżonej i poprosiła ją o dostarczenie zaświadczenia o spłacie kredytu w Banku (...). Do przedłożenia takiego dokumentu oskarżona zobowiązała się podpisując umowę kredytową z bankiem (...) SA. Takie zaświadczenie zostało dostarczone pocztą do tego banku w dniu 18 września 2017 roku. Okazało się po kilku dniach, że to zaświadczenie zostało podrobione. Dyrektor I Oddziału (...) S.A. w E. A. O. stwierdził, że żaden z pracowników jego banku nie wystawiał tego zaświadczenia. Podkreślić należy, że w świetle zeznań R. G. (3) wszelkie formalności

związane z
zawarciem
umowy
kredytowej były
podejmowane
wyłącznie przez
oskarżoną.

K. S. zatem
wprowadziła w
błąd pracownika
banku (...) SA.
W W. co
do rzeczywistego
zamiaru
wykorzystania
uzyskanych
środków
finansowych.

Oskarżona
podpisując
umowę o kredyt
świadoma też
była, że sytuacja
finansowa spółki
(...) nie pozwala
na regularne
spłacanie rat
kredytu. Z
zeznań dyrektor
Oddziału (...)
w E. I. B.
wynika, że przed
udzieleniem
kredytu była
osobiście w
siedzibę spółki
(...), gdzie
rozmawiała z
oskarżoną, która
przekazała też
jej dokumentację
niezbędną do
otrzymania
kredytu. I. B.
stwierdziła, że
gdyby wiedziała
o dwukrotnie
większych

zobowiązaniach spółki (...) niż to zostało ujawnione w złożonym przez oskarżoną wniosku, to wówczas uznano by, że spółka nie posiada zdolności kredytowej i tym samym nie zostałby udzielony kredyt.

Nie ulega zatem żadnym wątpliwościom, że K. S. wprowadzając w błąd co do rzeczywistego zamiaru wykorzystania uzyskanych z kredytu środków finansowych oraz co do regularnego spłacania udzielonego kredytu doprowadziła Bank (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mienia.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot i zakres zmiany

<p>Uniewinniono oskarżoną od popełnienia czynu przypianego jej w punkcie II.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na ustalenie, że K. S. przywłaszczyła samochód marki O. (...) o nr rej. (...). Dla przypisania przestępstwa przywłaszczenia niezbędne jest ustalenie, że sprawca tego czynu musi działać w ściśle określonym celu, którym jest przywłaszczenie „cudzej” rzeczy - z zamiarem trwałego włączenia przedmiotu przestępstwa do swojego majątku. Nie wystarczy przy tym, by godził się na możliwość przywłaszczenia - musi on bowiem tego chcieć i musi to być jego celem. Jest to bowiem przestępstwo umyślne, którego</p>	

stronę
podmiotową
charakteryzuje
szczególny
zamiar
bezpośredni
kierunkowy
określany jako
animus rem sibi
habendi -
definitywnego
uczynienia
cudzej rzeczy
jako własnej i
musi on być
bezsprzeczny.

To, że pojazd
ten nie został
zwrócony
leasingodawcy,
nie oznacza
jeszcze, że
oskarżona
przywłaszczyła
go. Faktem jest,
że oskarżona
składała różne
wyjaśnienia co
do tego, komu
przekazała ten
pojazd. Nie ulega
jednak
wątpliwości, że
w chwili, kiedy
leasingodawca
zwrócił się o
wydanie mu tego
pojazdu z
powodu
niepłacenia rat
leasingowych,
samochód już
nie znajdował
się w posiadaniu
oskarżonej.
Przywłaszczenie
tego auta mogło
nastąpić w chwili
przekazania go

wskazanemu najprawdopodobniej przez W. O. (2) mężczyźnie. Nie można jednakże uznać, że K. S. przekazując ten samochód chciała pozbawić właściciela możliwości jego odzyskania. Brak jest nawet podstaw to tego, żeby przyjąć, iż oskarżona przekazując innej osobie to auto godziła się na to, żeby je ukryć przed właścicielem. Jej wyjaśnienia, że nie wiedziała, co się później działo z tym samochodem, zasługują na wiarę. Oskarżona nie mogła nawet przewidywać, że pojazd zostanie przywłaszczony przez osobę, któremu ten pojazd przekazała. Sam fakt rozporządzenia tym samochodem nie oznacza, że potraktowała go jako swoją własność. Za przywłaszczenie samochodu powinien odpowiadać ten,

*kto później
beprawnie
dysponował tym
pojazdem. Brak
jest
jakichkolwiek
dowodów na to,
że oskarżona
świadomie
wzięła udział
w ukryciu tego
pojazdu. K. S.
przekazała ten
pojazd przed
otrzymaniem
pisma
leasingodawcy
wzywającego do
jego zwrotu.
Wprowadzie
wiedziała, że raty
leasingowe nie
są płacone, ale
nie sposób uznać,
że przekazując to
auto chciała, aby
ten pojazd w
razie zażądania
jego zwrotu nie
został wydany
właścicielowi.
Nie miała
przecież w tym
żadnego
interesu.
Zauważyć
należy, że
oskarżona z
powodu
przekazania tego
auta innej osobie
nie odniosła
żadnej korzyści.
Nie ma na to
żadnych
dowodów.*

**5.3. Uchylenie
wyroku sądu**

pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Obecna sytuacja materialna oskarżonej uzasadniała zwolnienie jej na podstawie art. 624 §1 k.p.k. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za	

	<i>postępowanie odwoławcze.</i>	
<i>7. PODPIS</i>		